

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. Велико Търново, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети
октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
КАЛОЯН В. ГЕРГОВ

при участието на секретаря Атанаска Ст. Иванова
в присъствието на прокурора Тания Недкова
като разгледа докладваното от КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА Наказателно дело за
възобновяване № 20214000600294 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 380 от НПК.

Подадено е предложение от Апелативния прокурор за възобновяване на административно-наказателното производство по АНД № 527/2021 г. на Районен съд – Горна Оряховица. В предложението е изложено, че са налице нови обстоятелства от съществено значение за разкриване на обективната истина по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 3 ЗАНН, които не са били известни на решаващия съд при постановяване на съдебния акт. Тези обстоятелства касаят личността на нарушителя ПЛ. Н. ХР. и неговото семейно положение. Последните не са били съобразени при определяне вида и размера на наложеното му наказание, което е задържане в РУ на МВР – Горна Оряховица за срок от десет денонощия. Апелативният прокурор прави предложение да се възобнови производството по АНД № 527/2021 г. на РС гр. Г Оряховица, като се отмени постановеното по решение в частта на наложеното наказание и се наложи глоба в размер на 500 лв.

В съдебно заседание Апелативният прокурор поддържа подаденото предложение и моли същото да бъде уважено, като се възобнови производството по делото и се наложи наказание глоба в размер на 500 лв. на нарушителя ПЛ. Н. ХР..

Адвокат Никола Кирчев в качеството си на упълномощен защитник на нарушителя П.Х., моли предложението да бъде уважено, като на последния да бъде наложено наказание глоба в максималния предвиден размер.

В правото си на последна дума нарушителят ПЛ. Н. ХР. изразява съжаление за стореното и моли предложеното да бъде уважено, като му бъде определено наказание глоба в размер на 500 лв.

Великотърновският апелативен съд, след като извърши проверка за наличието на наведеното в предложението основание за възобновяване на производството по делото в пределите на правомощията си, намери за установено следното:

Предложението за възобновяване на административно-наказателното производство е процесуално допустимо. Подадено е по отношение на акт, подлежащ на проверка по реда на чл. 380 НПК, отправено е от легитимирано лице по чл. 380, ал. 1 НПК в законоустановения срок по чл. 71 ЗАНН. В тази връзка съдът съобрази постановеното определение № 121/22.12.2016 г. по н. ч. д. № 1165/2016 г. от смесен петчленен състав на ВКС и ВАС, с което е прието, че при наличие на предпоставките за възобновяване на административно-наказателно производство по УБДХ, е приложима процедурата по чл. 380 НПК и компетентен да се произнесе е съответният Апелативен съд. Това е така, тъй като производството по чл. 2 – чл. 6 УБДХ има административно-наказателен характер. Последното започва със съставяне на акт, в който компетентните органи описват случая и при установено нарушение производството приключва с решение, с което на нарушителя се налага административно наказание от районния съд, съгласно правомощията му по чл. 47, ал. 1, б. „в“ ЗАНН. В чл. 7 УБДХ е въведен инстанционен контрол върху решението, което подлежи на обжалване пред съответния Окръжен съд. Последният разглежда делото на касационните основания, предвидени в НПК и се произнася с решение, което е окончателно.

В УБДХ не е уредена процедура по възобновяване на влезлите в сила решения на съдилищата по чл. 6 и чл. 7 УБДХ, като разпоредбата на чл. 9, ал. 2 на Указа препраща за неуредените въпроси към ЗАНН. В случая обаче разпоредбите на раздел VIII от ЗАНН не са приложими, доколкото същите съдържат уредба на възобновяването на административно-наказателните производства, по които наказателните постановления са влезли в сила, както и решенията и прекратени от съда дела, образувани във връзка с обжалване на наказателни постановления. Производството по УБДХ се развива по специален ред, който не включва издаване на наказателно постановление, респективно решение на съд по жалба срещу наказателно постановление, поради което не попада в обсега на раздел VIII от ЗАНН. Административното наказание по УБДХ се налага за пръв път с решение на районен съдия, постановено въз основа на акт за установяване на административно нарушение, обжалваемо пред съответния окръжен съд, който се произнася с окончателно решение. Ето защо съобразно препращащата норма на чл. 84 ЗАНН относно реда за възобновяване на административно-наказателните производства по УБДХ се прилагат разпоредбите на НПК. По отношение приложимата процедура следва да се посочи и Решение № 3/04.05.2011 г. на Конституционния съд на Република България по к.д. № 19/2010 г., с което е направен анализ и оценка на процедурата по УБДХ. В мотивите на решението е прието, че при възобновяване на административно-наказателното производство по УБДХ е приложим редът по чл. 380 от НПК, с който е уредено възобновяването на производствата, приключили с прилагане на чл. 78а НК.

По същество подаденото предложение е основателно по следните съображения:

С решение № 159/ 24.07.2021 г. по АНД № 527/2021 г. на Районен съд – Горна Оряховица ПЛ. Н. ХР. е признат за виновен за извършена непристойна проява, изразяваща се във физическа саморазправа чрез нанасяне на удар с юмрук в областта на тила на И. Н. Д., с които действия е нарушил обществения ред и спокойствие, поради което на основание чл. 1, ал. 1, т. 1 от УБДХ му е наложено административно

наказание задържане в РУ на МВР – Горна Оряховица за срок от десет денонощия.

Решението не е проверено от въззивната инстанция и е влязло в сила, тъй като депозираната срещу него жалба е върната, като подадена извън срока по чл. 7, ал. 2 УБДХ. С определение по ВЧНД № 391/2021 г. на ВТОС е потвърдено разпореждането на първостепенния съд.

В предложението се иска възобновяване на административно-наказателното производство, поради наличието на нови обстоятелства, които имат съществено значение за разкриване на обективната истина по смисъла чл. 70, ал. 2, т. 3 ЗАНН. Представени са удостоверение за сключен граждански брак и две такива за раждане на деца, които са приобщени при разглеждане на делото от касационната инстанция. От същите се установява, че нарушителят ПЛ. Н. ХР. има семейство, както и е баща на две малолетни деца. Едното дете Н. П. Х.а е родена на 17.09.2014 г. Второто дете П. П. Х.а е родена на 02.08.2021 г. Тези данни относно личността на нарушителя е следвало да бъдат събрани преди внасянето на преписката в Районния съд, каквото е изискването на чл. 3, ал. 1 УБДХ. Посочените обстоятелства относно семейното положение на Х. са останали неизвестни при постановяване на решението от Районния съд, поради липсата на представени доказателства в тази насока, като съответно не са взети предвид при индивидуализиране на наложеното му наказание.

Посочените доказателства обосновават съществуването на основание за възобновяване на административно-наказателното производство, тъй като с тях се установяват обстоятелства от съществено значение, касаещи личността на нарушителя, които не са били известни при постановяване на решението.

Установените по несъмнен начин факти в хода на делото показват наличието на извършено дребно хулиганство от обективна и субективна страна. Фактите, относими към съставомерността на деянието, авторството и вината на нарушителя, са извън пределите на предложението, с което е сезиран Апелативният съд, поради което не се дължи произнасяне по приложението на закона по отношение на тях. Настоящото производство се развива по правилата на касационното такова и е ограничено в рамките на релевираното оплакване, което е явна несправедливост на наложеното наказание.

При определяне вида и размера на наложеното наказание Районният съд е приел, че е налице висока степен на обществена опасност на деянието, тъй като действията на Х. са били упорити и дръзки. Същите са били извършени от него като служител на фирмата, който пристигнал на мястото с единствено намерение да се саморазправи с Дочев. Така направените фактически констатации не се установяват от доказателствения материал. От една страна решаващият съд приема, че е висока обществената опасност на деянието, тъй като действията на Х. се отличават с упоритост и дързост, които са посочени декларативно без необходимата конкретика, която да ги обоснове, а от тук и направения извод. След като съдът счита за завишена обществената опасност на инкриминираното деяние, следователно същото се отличава с по голяма тежест в сравнение с обичайните хулигански действия, които се квалифицират като дребно хулиганство по смисъла на УБДХ. В мотивите се акцентира върху наличието на високата степен на обществена опасност, която съответно налага квалифицирането му като престъпление по чл.325 ал.1 НК отколкото като дребно хулиганство. От друга страна обаче решаващият съд приема, че извършените хулигански действия са с по-ниска степен на обществена опасност и не следва да се квалифицират като престъпление по чл. 325 от НК.

На следващо място в мотивите е прието, че личната обществена опасност на нарушителя е средно висока, като единствено чистото му съдебно минало е отчетено като смекчаващо вината обстоятелство. В материалите по преписката, както и в първоинстанционното производство не са събрани никакви данни за личността на Х. във връзка с общественото и семейното му положение, с трудовата му ангажираност и др. Едва в настоящото производство са представени документи, от които се установява семейното положение на нарушителя. Същият има сключен граждански брак и е баща на две малолетни деца. Тези обстоятелства не са били известни при постановяване на съдебния акт, но имат съществено значение както за изясняване на личната обществена опасност на нарушителя, така и при индивидуализацията на наложеното му наказание. Наличието на сключен граждански брак, както и че е баща на две малолетни деца налагат извод, че нарушителят има семейство, осигурява издръжката му и полага грижи за членовете му. Същият работи в „Мултимес груп“ гр. Лясковец. Следователно Х. полага труд. Наличието на семейство, трудовата му ангажираност, чисто му съдебно минало, както и липсата на данни за други противообществени прояви са обстоятелства, които мотивират Апелативният съд да приеме, че в инкриминирания случай е налице неправилно приложение на закона при определяне вида и размера на наложеното административното наказание на Х.. Въз основа на така установените данни за личността му следва да се приеме, че е основателно наведено оплакване за явната несправедливост на наложеното му наказание. Същото следва да бъде определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства. Наложено наказание задържане в РУ на МВР – Горна Оряховица за срок от десет денонощия е незаконосъобразно определено като вид и размер, тъй като не съответства на степента на обществена опасност на деянието и най – вече на личната такава на дееца. Наложено наказание следва да бъде заменено с глоба в максималния предвиден размер от 500 лв., съгласно чл. 1, ал. 1, т. 2 УБДХ.

С оглед изложените съображения настоящият състав на Апелативния съд приема, че направеното предложение за възобновяване на административно-наказателното производство се явява основателно и като такова следва да се уважи. На основание чл. 380, ал. 2 вр. чл. 425, ал. 1, т. 4 от НПК следва да се възобнови производството по делото, като следва да се измени решението на Районния съд и на ПЛ. Н. ХР. се определи наказание глоба в размер на 500 лв.

Водим от изложените съображения, Апелативният съд

РЕШИ:

ВЪЗБНОВЯВА производството по АНД № 527/2021 г. на РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА.

ИЗМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 159 / 24.07.2021 г. по АНД № 527/2021 г. на РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, като заменя наложеното наказание на ПЛ. Н. ХР. задържане в РУ на МВР – Горна Оряховица за срок от десет денонощия с **ГЛОБА в размер на 500 /петстотин/ лв.**

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____